

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1775/07
10.04.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, мр Љубице Јеремић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и Михаила Рулића, чланова већа, у парници тужиоца АА, против туженог ЈП "ББ", ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Гж.1.665/07 од 06.06.2007. године, у седници одржаној 10.04.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Врању Гж.1.665/07 од 06.06.2007. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Сурдулици П.490/06 од 12.12.2006. године, поништено је као незаконито решење туженог бр.1980 од 20.06.2007. године о отказу уговора о раду тужиоцу, обавезан је тужени да тужиоца врати у радни однос на неодређено време и распореди га на радно место референта набавке и да му на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 400,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Врању Гж.1.665/07 од 06.06.2007. године потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Током поступка је утврђено да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог на пословима референта набавке, по основу закљученог уговора о раду од 26.04.2006. године. Спорним решењем од 20.06.2006. године тужиоцу је отказан уговор о раду. У уводу решења наведено је, поред осталог, да радни однос тужиоцу престаје на основу одредбе члана 175. став 1. тачка 7. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05 и 61/05). Према образложењу решења, тужени је 11.04.2006. године огласио потребу за заснивањем радног односа на неодређено време за радно место референта набавке. Један од услова огласа за заснивање радног односа на тим пословима је и радно искуство од једне године. Тужилац уз пријаву није пружио доказ да има тражено радно искуство, па му је радни однос престао услед незаконитог заснивања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови поништили као незаконито решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду, уз правну последицу такве одлуке – обавезу туженог да тужиоца врати на рад.

Према одредби члана 175. тачка 7. Закона о раду, на основу којег је донето спорно решење, радни однос, поред осталог, престаје и у другим случајевима утврђеним законом. Одредница "други случајеви" подразумева да су ти случајеви утврђени тим или посебним законом, а посебне прописе о престанку радног односа садрже: Закон о државним службеницима, Закон о полицији и сл. Одредбом садржаном у члану 179. Закона о раду ближе је уређен основ за престанак радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца, што подразумева да послодавац може отказати уговор о раду запосленом само када настану отказни разлози прописани том одредбом закона.

Како у конкретном случају нису наступили законски разлози из члана 175. тачка 7. Закона о раду за престанак радног односа тужиоца, а ни разлози за отказ уговора о раду од стране послодавца из члана 179. тог Закона, то је тужиоцу, по правилној оцени нижестепених судова, незаконито престао радни однос. Зато, нису основани наводи у ревизији о погрешној примени материјалног права.

из наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 403. став 1. ЗПП.

Председник већа – судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН